

על ספק איסור, והדברים מתיישבים
ומשתלבים בדרכנו עי"ש ודור'ק.

הגברא לחושש לספק איסור, אין איסור
בספק איסור ספק כמוה שאין "לא תסוד"

אלה יתיר 1234567
בנין

ד

בשאלת כשרות החלב בזמנינו

הגע בבעצם, תשע חנויות מוכנות בשער
שחוותה ואחת נבילה, ונמצאו עשר
חותכות בשער ביניהם, וכי אסור לבשלן
ביחד, כי עליינו להניח שאחת מהן נבילה.
וכן עיר שרוונה ישראל ומיעוטה נקרים,
והרוב הוא רוב של **ששים אחוז**, ובמשך
השנתיים נמצאו בעיר עשרה ילדים, וכל אחד
מהם דיננו כישראל דאולין בתר רוב
(כמובא במס' מכשירין פרק ב' משנה ז'
ובכתובות ט"ו ע"ב), וכי לא נוכל לצרפן
כולם למן עשרה דהלא עליינו לתלות
שארבעה מתוכם גויים ורק שש יהודים
ואין נצופם ביחד לומר דבר שבקדושה.
וכיווץ בדבר, הלא גם בני אדם יש
מייעוט טריפות, ואין נוכל לצרף עשרה
עדים להעיד ביחד הלא ידענן שעשרים
אחוזו בנ"א יש בהם טריפות, וטריפה פסול
לעדות, וא"כ נמצא אחד מהם קרוב או
פסול עדות כולן בטילה. (ויש לפלפל
טוכה בפרט הילכה זו דנמצא אחד מהם
קא"פ, אך כל בר דעת יבין שעיקרה דין
פירכא).

אלא באמת פשוט דעתך דכיוון דאולין בתר רוב,
מהני דין זה אף כאשר הוא סותר את
ההסתברות הסטטיסטית, וכל בהמה כשרה
לפי הילכה זו אף כשמצופים בהמות רבות

באשר שאל לדעתך בדבר מה שעוררו
לאחרונה בנוגע כשרות החלב,
ויסוד השאלה מה שידוע שיש אחוז ניכר
של הבהמות שהן טריפות או לפחות ספק
טריפות, וא"כ מסתבר דאף דאולין בתר
רוב ומותר לשות את חלבה ולאכול את
בשרה של כל בהמה ובהמה ולהתלוות שהיא
מן הרוב הכספיות, אבל כאשר מערבים את
החלב של מאות פרות אין נוכל לומר
שכלן כשרות, נגד המזיאות שיש עשרים
אחוז טריפות, וכיון שיש טריפות ביניהם
צריך ביטול בששים ולפי הידע מספר
הטריפות הוא לפחות כעשרים אחוז וא"כ
כל התערובת אסורה.

ולעג"ד כל המהומה זו בטעות יסודה,
ויסוד הטעות במה שהחליפו בין
דין תורה דאורי רביים להטות ל"מדעי
הסטטיסטיקה", דאף אם אכן נכוון הדבר
שבהסתברות סטטיסטית אי אפשר לומר
על עדות בהמות שכולן כשרות, אלא יש
להניח שכשאחוז המיעוט הכללי יהיה
אשר יהיה, כך אחוז המיעוט גם בעדר זה,
אך לא כן בדין תורה דאולין בתר רוב,
ולפי משפט התורה דיןין בכל בהמה דין
כשרה ומילא אף אם יצטרפו בהמות
רבות, כולן כשרות לפי דין תורה.

אוצר החכמה

דס"ד דהמקשה התכוין לחוש שמא לאחר שכבר הותר משום כל דפריש אם י' כהנים יקחו בב"א שוב ליכא כל דפריש ושוב נאסר, וكم"ל דכיון דכבר הותרו אינם חוזרים לאיסורן אפילו אם יקחו כולם בב"א ושוב ליכא רוב, דאל"כ "מגיסא אסורה" וכי לאחר שדים כולם מתערב במגיס הם חוזרים לאיסורם. הרי להדיא דלאחר היתר כל דפריש אין הדבר חוזר לאיסורו אף באופן שבטל כוח הרוב. (וע"ע בראש מס' חולין פ"ז סי' ל"ז שהוכיחה מסוגיא זו דגם בביטול ברוב נאמר כלל זה עי"ש).

אוצר החכמה

ובימוד הדברים סברא זו דעתן רוב הלכתא היא ואינו תלוי בהסתברות בלבד מוכח מעוד מקורות, דהנה בסוגיא הנ"ל הדתינוק הנמצא במקום שרוב ישראל דינו כישראל לכארוה הו"ל לדון רק לפי רוב נשים הראויות להוציאן אם מבנות ישראל מהה או נכריות ומה לנ לצרף את זקנין העיר, וע"כ דין אלו דנים כלל במדת ההסתברות מצד המזיאות אלא דין תורה יש כאן.

אוצר החכמה

וידוע מה שכחוב הרש"ש בהגותו לכתובות י"ד ע"ב בעניין חנות כשרה שיש בה ני' חתיכות כשרות ורק עשרה מהם מושלשות ובחנות הטריפה יש כי' מושלשות ונמצאה חתיכה מושלשת אם אולין בתר רוב להכשרה וכחוב דעתן כשרה היא, אף שרוב המושלשות טרייפות,

ומצד המזיאות יש ביניהם גם טרייפות. אוצר החכמה ואין זה עניין כלל וכלל לדין חוזר וניעור, דשם מדובר בביטול ברוב. ועומק סבירות חוזר וניעור הוא, דהיתר ביטול ברוב הוא יותר נמשך, ולא שהאיסור פקע והלך לו ברגע שיש רוב ושוב עבר ובטל מן העולם, אלא כל זמן שיש רוב המיעוט בטל אבל אם רבה האיסור ושוב אין רוב היתר כנגדו, שוב אין היתר ביטול ברוב, ואין זה עניין כלל לנ"ד, דהלא מ"מ יש כאן רוב כשרות, וכאשר הולכים אחר הרוב כגון רוב חניות מוכחות שהוצאה אין אלו אומרים שרוב הקשר הנמצא שהוצאה אלא שביל הנמצא שהוצאה, וזה ברור ופשוט.

ומה שכחוב הרה"ג.... וכי הרואה עדיף בהמות ונשבע שכולן כשרות ואין ביניהם טריפה לא נשבע לשקר, צדק בדבריו, אבל אין זה עניין כלל לנ"ד, דהשבועה מתיחסת למזיאות, ובמציאות ידענו שיש מיעוט טרייפות, אבל אם נשבע שכול הבהמות יש להם דין כשרה ואין בעדר איסור טריפה שב בעת אמר בפיו, ודו"ק בזה כי דבר פשוט הוא.

אוצר החכמה

ואף שכול הנ"ל פשוט הוא, באמת הדברים מבוארם בסוגיא מפורשת בזבחים (עי' ע"ג) דהקשו שם לגבי זבחים שנחערבו "ונכשנינהו ונידי ונימה כל דפריש מרובה פריש", אמר רבא גזירה שמא יבא י' כהנים בב"א ויקרבו, אל' והוא מרבען לרבע אלא מעתה מגיסא אסורה וכו', ועי"ש ברש"י

ויש לפלפל בזזה גם במה שנחקרו זיהנה הארכתי מאד בכל פרטיו סוגיות אלה האחרונות, בתשע חנויות מול חנות אחת, אך אין צורך להאריך, אך בחנות האחת יש יותר בשור מה שיש ובנוסף הדברים ברורים דאוזלינן בתר רוב, ומותר לשותה חלב זה. בתשעה, ודוק בזזה.

1234567 אורה

הודפסה ברשותו של מילך - להודפסה אינטלקטואלית והודפס ישירותו מן התוכנה
מנחת אשר - ב (שמות) ויס, אשר זעליג עמוד מס: 317 הודפס עיי אוצר החכמה